

A vidéki szerző

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 50. szám, 2019. december 13.

Milyen szép, mondta a férfi. Az egyik harang négyszer kondult. Így jelezte, hogy egész van. A másik tizenegyszer. Így jelezte, hogy az egész most tizenegy. Milyen jó, hogy nem huszonháromszor, mondta a férfi.

Egy napnak két fele van, egy sötét és egy világos. A sötétet éjszakának hívják. A világos neve nappal. A sötétség tizenkét órából áll, ahogy a világosság is. Az egyik sötéten fut, a másik világosan.

Kosztolányi szerint a világosság az író udvariassága az olvasó felé. Udvariatlan író vagyok, mondta a férfi a nőnek, akiknek a film után udvarolt. Kosztolányi fia egyetlen fényképet sem őrzött meg az apjáról. A férfi és a nő macskaköveken lépkedett a nappal bebetonozott macska felé az éjszakában.

A hiba mítosza maga sem mentes a hibáktól, mondta a nő, mert az ingyenc teste belülről zárva volt. A férfi hallgatott. A nőnek tökéletes teste volt. A világosnak két futója van, ahogy a sötétnek is. A világos világos futója világosabb. A sötét világos futója előzékeny.